

haandværkere, til alle, som beskæftigede sig med Bygninger, og medtog dem, der arbejdede for andre end for dem, der drev det som Næringsvej; altsaa enhver, som rører ved Bygningsarbejde, er i Tyskland forsikret, enten han arbejder for en næringsdrivende eller for en anden Arbejder.

— Samme Aar kom Søforsikringen, og i 3. Aar blev Tyskland saaledes færdig med alle sine Arbejdedes Forsikring over hele Eimien. Jeg tror, at man vil komme til noget lignende her, og derfor synes jeg, at der var god Grund til at tænke sig lidt om, inden man fastsætter de høje Summer, der her er Tale om, men som man vil blive forhavset over i mange Kredse, hvor man ikke har lagt tilstrækkelig Mærke dertil. Der er jo ogsaa Steder, hvor Arbejdsgiverne have ordnet Sagen saa godt, som saadant bør gøres. Jeg saa saaledes for kort siden en Beretning fra Gl. Carlsberg, der sikkert er en Institution, som har gjort sig Umage for at gøre det ret godt; de yde deres Folk i Tilfælde af Dødsfald eller fuld Invaliditet en Understøttelse af 2,000 Kr. Jeg tror ikke, man bør gaa synderlig højere, men derimod lade Forsikringen gælde for enhver, som arbejder, idet man saa lader det bero paa vedkommende selv, om han vil forsikre sig yderligere. For en almindelig Haandværker- og Maskinarbejder er det ikke saa meget, der skal til; hvis han blot drikker et Par halve Baiere mindre om Ugen, kan han klare sig selv; han behøver ikke anden Hjælp, naar han blot vil nøjes med en Bajer mindre om Dagen. Jeg mener naturligvis dermed kun saadanne Folk, som drikke meget bayersk Øl; og det skal ikke være nogen Bebrejdelse i Almindelighed, da der jo er dem, som ikke drikke meget. Jeg nævner kun dette for gennem den Sammenligning at vise, at det er ikke noget stort Beløb, som skal til, og saa have de dog en Fornemmelse af, at have gjort noget for sig selv; desuden vilde det jo indskrænke Konsumtionen af Øl.

Jeg kunde dernæst ønske at faa andre Ulykkestilfælde med ind derunder; og jeg tænker der nærmest paa dem, med Hensyn til hvilke det er vanskeligt at faa slaet fast, om det er Ulykkestilfælde. Der er saadanne Ulykkestilfælde for de arbejdende, som det kunde være godt at faa med; og som ville komme med under en almindelig Invalideforsørgelse. Jeg tænker her paa Arbejdere og Haandværkere, som ere beskæftigede i visse kemiske Fabrikker, og som ved at fædres i den Slags Fabrikker kunne komme i en saadan Tilstand, at de

stadig sygne hen og en skøn Dag blive daarlige. Saa blive de dog kun syge, men det er intet Ulykkestilfælde, og de faa ingen Erstatning, naar de sygne hen. Det er drøjt for dem at se, at andre, som pludselig blive slaaede ihjel eller faa en Skavank, som maae ikke holder dem saa længe sengeliggende, kunne faa Erstatning enten til deres Familie eller til dem selv, medens de ovennævnte Arbejdere ikke faa nogen. Jeg kunde ogsaa nævne enkelte andre Haandværkere; men det skal jeg ikke komme ind paa nu.

Jeg er som sagt ikke en absolut Modstander af dette Lovforslag, men jeg haaber rigtignok, at der kan gøres nogle Forandringer derved, inden det forlader Landstinget, for at det kan blive modtaget med større Velvilje og Godhed, kan jeg sige, end der efter min sikre Formening vil blive det til Del, hvis det gaar ud i Verden akkurat som det er nu. Der er blevet nævnt fra ærede foregaaende Talere, at vi ikke have en Statistik her hjemme. Nej, det har man vist heller ikke af nogen Betydning; men jeg ved, at der bliver arbejdet meget ihærdigt ogsaa i denne Tid paa at skaffe en saadan Statistik fra en meget stor Kreds. Man har her i Kjøbenhavn en Forening, som hedder Arbejdsgivernes Forening; og den arbejder paa at skaffe en saadan Statistik. Man kan vistnok vente den i en meget nær Fremtid, og saa vidt jeg kan skønne, vil den kunne give ikke saa faa Oplysninger. Til disse faa Ord skal jeg indskrænke mig.

M. Sørensen: Da dette ærede foregaaende Talere saa indgaaende have behandlet det foreliggende Emne, skal jeg ikke trætte Tingets ærede Medlemmer ved at opholde mig længe ved denne Sag. Jeg kan i et og alt slutte mig til de Betragtninger, som kom frem fra de to foregaaende Talere, og navnlig de Betragtninger over Forholdene, der kom fra det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Stilling), kan jeg slutte mig fuldt ud til. Da Sagen i forrige Samling kom frem her til første Behandling, vandt den jo Sympati i sin Helhed, for saa vidt man kan sige, at vi alle have Interesse af, at Arbejderne blive hjulpede; og vi have jo alle den almindelige Interessee for dem. Vi haabede, at alt Eald var det mit Haab, at Forslaget ved at komme i et Udvalg vilde blive ændret saaledes, at forskellige Punkter, som ikke nu have kunnet vinde min Sympati, vilde blive forandrede. Der er jo ogsaa sket saadanne Forandringer; men desto værre, det Hovedpunkt, jeg